

117779

TIL A-MAGASINET.

I anledning av reportasjen fra Maria og Vidkun Quislings bolig på GIMLE, kunne jeg ha lyst til å skrive litt om fortsettelsen av Marias tilværelse etter hun kom bort fra sitt hjem.

Vi hadde vært NS siden 1933, men ikke engasjert i politiske gjøremål mellom 1940 og 1945. Vi sluttet oss nemlig til en liten organisasjon som het KRISTEN SAMLING, som var åpen for alle nordmenn og hvor vi så det som en oppgave allerede da, å arbeide for fred og forståelse mellom partene i Norge, så vi besjeftiget oss bare med det.

En dag ringte det i telefonen, det var Maria Quisling. "Har De et værelse til meg?" spurte hun, "jeg må nemlig flytte fra det rommet jeg har fått lov å bo i foreløpig, snarest mulig!" Hun oppholdt seg da hos enken etter minister Prytz, som selv skulle flytte. Jeg kjente jo Maria Quisling fra tidligere tider, men var ved en tilfeldighet ikke på GIMLE under okkupasjonen. Vi hadde god plass og jeg skulle gjerne ha hjulpet henne med et rom, hvis ikke huset vårt allerede var fullt av hjemløse kvinner og mødre med barn, hvis menn satt inne. Men heldigvis klarte vi å skaffe henne et værelse hos en felles bekjent, en dame hvis mann satt inne.

Det falt naturlig at Maria ofte fikk sin gang hos oss i denne tiden før og etter sin manns henrettelse. Da hun ikke hadde telefon, måtte hun ofte låne vår.

Og det som jeg egentlig gjerne vil fortelle, er en liten episode fra en stund etter hans død.

Da blev det nemlig ringt til oss, og vi ble bedt om å gi henne en beskjed. Hun kunne få lov til nu å komme en tur på GIMLE og hente noen eiendeler. Husets herre dro da spent avsted med henne i drosje dit ut, og vi ventet spent på hva dette kunne være.

Da hun kom ut av drosjen hjem til oss, hadde hun i den ene hånden to små russiske diktsamlinger, og i den andre hadde hun en kopi i gips av Thorvaldsens Kristusfigur. Så så hun på meg og sa:

"Dette er alt jeg har fått!"

"Ja, men Maria," svarte jeg, "du har jo fått det største i verden, Kristus!"

Så kastet hun seg om halsen på meg og gråt.

"Ja, du har helt rett."

Det blev nevnt i Deres reportasje om GIMLE fra lørdag 25 juli d.å. at hun selv hadde fortalt følgende: Etter flere års kamp fikk hun tilbake sine egne eiendeler som hun i sin tid hadde bragt med fra Russland til hjemmet.

Dette stemmer med det vi selv opplevde på nært hold sammen med henne.

DOROTHEA N.

*Med hilsen fra
Katharina Doll-Normann*